

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że pozwana popełniła szereg oczywistych błędów w ocenie jak też nie przedstawiała jej żadnego uzasadnienia ani wyjaśnień, naruszając rozporządzenie finansowe ⁽¹⁾ oraz przepisy wykonawcze do niego jak też dyrektywę 2004/18 ⁽²⁾ oraz art. 253 WE. Twierdzi ona, że Komisja nigdy nie poinformowała skarżącej o zaletach wybranego oferenta do czego była zobowiązana, mimo wniosku skarżącej na piśmie. Zdaniem skarżącej motywy podane przez Komisję są nieprecyzyjne, bezpodstawne i pobieżne oraz nie stanowią racjonalnego uzasadnienia. Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja zmieniła następnie uzasadnienie zaskarżonej decyzji po tym, jak komisja przetargowa zbadała ponownie jej sprawozdanie i postanowiła usunąć uwagę dotyczącą wybranego oferenta.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że pozwana naruszyła art. 106 i art. 107 rozporządzenia finansowego oraz zasady przejrzystości i niedyskryminacji, gdyż nie wykluczyła oferentów powołujących się na prace wykonane w państwach niebędących członkami WTO i stronami porozumienia w sprawie zamówień rządowych; gdyby należało dopuścić taki udział skarżąca twierdzi, że Komisja powinna działać w słuszny, przejrzysty i niedyskryminujący sposób, wyjaśniając kryteria wyboru jakimi zamierza się posłużyć w celu wykluczenia niektórych przedsiębiorstw i dopuszczenia innych.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie w odniesieniu do oferty skarżącej w porównaniu z innymi oferentami oraz naruszyła obowiązek uzasadnienia w zakresie w jakim negatywne uwagi przedstawione przez komisję przetargową w odniesieniu do oferty skarżącej były nieprecyzyjne i bezpodstawne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114)

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2009 r. — Wilo przeciwko OHIM (Kształt obudowy silnika)

(Sprawa T-253/09)

(2009/C 205/80)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wilo SE (Dortmund, Niemcy) (przedstawiciel: G. Braun, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie R 1184/2008-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: trójwymiarowy znak towarowy przedstawiający obudowę silnika pompy grzewczej dla towarów z klasy 7 i 11 (zgłoszenie nr 5 805692)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207-2009 ⁽¹⁾) ze względu na to, że zgłoszony znak towarowy wykazuje wymagane minimum charakteru odróżniającego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) Rady nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2009 r. — Wilo przeciwko OHIM (przedstawienie zielonej obudowy)

(Sprawa T-254/09)

(2009/C 205/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wilo SE (Dortmund, Niemcy) (przedstawiciel: G. Braun)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie R 1196/2008-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy przedstawiający zieloną skrzynię dla towarów z klas 7, 9 i 11 (zgłoszenie nr 5 620 001)

Decyzja eksperta: oddalenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [dawniej art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾], ponieważ zgłoszony znak towarowy wykazuje wymagany charakter odróżniający.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2009 r. — i-content Ltd przeciwko OHIM (BETWIN)

(Sprawa T-258/09)

(2009/C 205/82)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: i-content Ltd Zweigniederlassung Deutschland (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Nordemann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 maja 2009 r. w sprawie odwołania 1528/2008-4 dotyczącego zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 006849641 — słowny znak towarowy: BETWIN — jak również wcześniejszej decyzji Urzędu (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 września 2008 r. dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 006849641 — słowny znak towarowy: BETWIN;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BETWIN” dla usług należących do klas 35, 38 i 41 (zgłoszenie nr 6849641)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak towarowy wykazuje wymagany minimalny charakter odróżniający i nie istnieje żadna potrzeba zachowania go do powszechnego użytku; naruszenie art. 79 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 wraz z zasadą równego traktowania oraz art. 6 i 14 EKPC; naruszenie art. 49 WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 78 z dnia 24 marca 2009 r., s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2009 r. — Defense Technology przeciwko OHIM — DEF-TEC Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR)

(Sprawa T-262/09)

(2009/C 205/83)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Defense Technology Corporation of America (Jacksonville, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: R. Kunze, adwokat i solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: DEF-TEC Defense Technology GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 maja 2009 r. w sprawie R 493/2002-4 (II); oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: DEF-TEC Defense Technology GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR” dla towarów z klas 5, 8 i 13 -zgłoszenie nr 643 668

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca